

Haab, at den Plan, som her tænkes virkeliggjort, maa blive bragt til Udførelse under Former, der sikre de 5 Mænd, hvis Initiativ og Handlekraft Planen skyldes, et smukt og varigt Minde indenfor vore vestindiske Øer. Men jeg vil endvidere udtale, at jeg kunde tænke mig, at de paa-gældende 5 Mænd vilde sikre sig et end smukkere Minde, hvis de ved en Ændring i den Retning, jeg her har antydet, vilde indstille deres Arvtagere til ved den eventuelle Afevering at handle i den smukke og samfundsgavnige Aand, som de selv have lagt for Dagen ved deres her foreliggende Tilbud.

Christiansen: Baade den højtærede Minister og de to efterfølgende Talere, som have haft Ordet for at anbefale Forslaget, dvælede i ikke ringe Grad ved det Forslag, som i Folketinget har været fremme fra anden Side, og som gik ud paa, at det i det foreliggende Tilfælde burde have været Staten, der selv tog Affære og startede disse Anlæg for eventuelt bagefter at kunne bortforpagte dem for en kortere eller længere Aarrække. Jeg havde Indtryk af, at baade det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sy-low) i og for sig havde lidt vanskeligt ved at imødegaa de Betragtninger, der vare fremsatte i det Ændringsforslag, som den socialdemokratiske Gruppe havde stillet. Man søgte paa forskellige Maader at komme udenom det; det ærede 9de kongevalgte Medlem talte bl. a. om den Tvivl, der havde været med Hensyn til, hvorvidt Statens Højhedsret skulde lide nogen Skade, hvis man gik den Vej, Lovforslaget foreslaar; han troede det dog ikke osv. osv., men det forekommer mig, at han alligevel inderst inde nærrede en Række Betæneligheder ved, at Staten for en meget lang Aarrække gav Afkald paa Landdannelser, Havneanlæg osv. til Fordel for et privat Konsortium. Det skal ikke være min Opgave at angribe dette Konsortium af foretagsomme Mænd, som har fremsat dette Tilbud, fremsat Ønsket om at erholde denne Koncession. Den Ros, der er udtalt over disse Mænds Handlekraft, Forretningsdygtighed osv., kunne sikkert alle slutte sig til, netop fordi man tror, at dette vil blive en god Forretning. Naar man læser Sagens Akter, det Memorandum, som Etatsraad H. N. Andersen fremsætter om de Erfaringer, han har høstet i sin Egenskab af af Leder i det andet store Selskab, og hvori han fortæller om Udviklingen paa

Øerne i Vestindien, forekommer det mig, at alt tyder paa, at dette Anlæg, man her ønsker at starte, ogsaa vil blive en god Forretning. Derfor synes jeg alligevel, det er godt og rigtigt, at disse Mænd gribe denne Sag an, men jeg maa overfor den højtærede Minister have Lov til at sige, at han jo burde være den sidste, der gav sig til i altfor høj Grad at rose denne Foretagsomhed, og ikke burde være slet saa lyrisk, som han var her i Dag; for alle de rosende Ord, som han anvendte overfor Koncessionssøgerne, falde i dette Tilfælde væsentlig tilbage som en Anklage mod Ministeren. Til Trods for, at han anerkender disse Mænds Handledygtighed og Forretningsdygtighed i alle Henseender, og trods det, at han forudsætter, at der ligger en god og sund Beregning bagved, staar han dog som den, der vel har været opmærksom paa, hvad der foregik i Vestindien, og de Muligheder, der kunde komme til at ligge for om nogle Aar, men han staar som den vage Mand, der ikke selv har Mod til at optræde paa Statens Vegne og være den, som skaber nyt Erhverv for Staten. Det er jo desværre Nemesis, der rammer Ministeren. Han er ikke tidligere vegen tilbage for Millionudgifter og Millionlaan til uproduktive Formaal, men her, hvor det gælder om at skabe Rigdomme af nye Erhvervsmuligheder, viger han tilbage og siger: vi ere saa fattige, vi tør ikke stifte Laan til produktive Foretagender, det maa vi lade de dygtige Mænd om, som lede de store private Foretagender, vi, som staa i Spidsen for Staten og regere det samlede Samfund, have ikke Mod til at paatage os det Ansvar, som det vilde være at binde nogle Millioner i dette Anlæg. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem for 2den Kreds (Sy-low), som var Højres Ordfører i denne Sag, og som selv i sine Udtalelser erkendte, at han ikke troede, at Ministeren vilde have stødt paa alvorlig Modstand i Rigsdagen; hvis der var blevet Tale om, at Staten ogsaa skulde binde nogle Millioner, eventuelt selv foretage Anlægget, at det ærede Medlem maa ikke opfatte den Stilling, vi som Gruppe indtager overfor Forslaget, som begrundet i Mistillid til det her planlagte Foretagende. Vi tro absolut, at det er et udmærket Foretagende, men vi kunne ikke se, at det er rimeligt, at et Foretagende af denne Art skal grundlægges og finansieres af Privatmænd, og vi ville ikke, som et andet æret Medlem (Sonne) under en anden Sags Behandling i Dag sagde, tage Del i den økonomiske Begrædelighed, som paastaar,